

բար ըսելին ինչի՞ն վրայ հիմնած բլար գիտնամք։ Վասն զի դուք ալ գիտէք որ առանց սպացուցի և պատճառի մէկ բան մի ուրանալը խելքի բան չէ։

Համայ նոյն խնդրայն վրայ յան յագ Ուսութին բասածը տեսնենք, “Նշ ո բաշքներուն ճշմարտութիւնը լիջիր ուստիթեամբ քննութեամբ առնելը եթէ ո անձնունի բան չէ։ ամբորդչութիւն ո է։ Նրաշը ըլլար բաղը պատժելը ո անոր պատիւ ընել է, բաւական է ո անիկայ բանտարկել (իրբեւ խենդ), ո հայց այսու ամենայնիւ արդեօք Այս ուսւծոյ հրաշք ընելու կարող ըլլար ո ուրացող կայ։”

“Պիսի կարծէք թէ Վզդէր եւ Ուսուս խառարթաւ դարու մէջ կապ րէին, և թէ որ հիմայ նորէն աշխարհ գալու ըլլայնն գուցիէ կղերականներան կարգը կը գտնէիք։ Նայեցէք Ուսուսո մեր յառաջարկմութեան վարժապետները յիմարանց կը խրկէ, շատ գեղցիկ, և միտք պահելու արժանի գաղափար մ’ է անիկայ։”

“Նշիմայ խօսքը Ո՛նդէնելին տանք, Երսարց կարգի մէջ գործ մը բացորոշ կերպով իրբեւ սուտ և անկարելի դատապարտելու իրեն համար ոյնաբէ սկարծել է, սրպէս թէ Վասուծյ կամացը և մեր բնութեան կարողութիւնը վեր ջնն առհմաններ խելափառակին մէջն է, աշխարհի մէջ տակէց ալ նշանաւոր խեն գութիւն ըլլար որ այդ բաները մեր ընդունակութեան եւ բաւականութեան ըստիկը շափուկը շափէմք։”

“Վզդէրի և Ուսուսի դառնամք, Վանց ժամանակը ամբորդչութեան կողմանէ որշափ ալ համբաւեալ էր, սակայն առան եւ իններորդ դարն ն չափ առաջ գացած չէր։ Վասուծյ գէմ կը խսէին, բայց գոնէ անոր ամենա կարող զօրութիւնը կը ճաննային, Շնչմարիան որ 1789 ին հրաշքը իր լու-

առուոր ճառագայթներով տշխարհս ատակաւին ըստառարձնի չէր։ Վշխարհիս վրայ մարդուկ այն ատենէն եսքը եկած պիտի ըլլան։ Վատեն մը փիլխառփայներ անաստաւածներ, նիւթապաշններ և պատամիտներ կային. բայց ամէն բան պրատինով կը լիննար, համերաշից⁽¹⁾ խումը բը ճաննցուած չէր, մարդու միոր եւ կած չէր որ անբան անստաւններու պէս աստվիլու համար ընկերութիւն մի կազմէ ու։”

Հատօր անցած չէ որ խեղճ պէտը անց գերազդ ջատագով հանդիսանալու չափ քաջացաւ։ Ծիրաւի ժամանակ կը մը իւլի բաղդը բուցած է, և Ծրուսիսի պաշտպանութիւնը ճեռոք առած առենը ըրբան յաջալու թիւն ալ գտաւ, սակայն հրաշքի գէմ ասապարէզ կը լին անկէց աւելի պիտի ըլլաջալիք, և թէ որ Ո՛նդէնելը Վզդէր, կամ Ուսուս կենդանի ըլլային, յիմարանցն էր վերջն տեղուածայց ինչու համար ասիկայ բարի քայ զափացւոյ մը պէս վարուելուն աեցը խելք ծախէ, ինչու համար իր սահմանէն դաւրս կ'ելլէ։”

ԿԱՐՃ ՃԱԾՆԱՊԱՌԱՌՈՐԴԱՌԻՇԻՆ

ՑԱՍՈՐԻՄ

(Ծարունակութիւն, առև թիւ 7.)

Վզդէն ցանկալի էր մեր ընթերցուցաց ներկայացնել ։ աթաքիսոյի մէջ գանուուած քարի մի վերայ Վրացի հին ձեւ առաերով գրաւած արձանագրու-

(1) Համերաշից — աշխատը՝ խումբը մանել ուղղու երգում պիտի ընէ ընաւ մէկ կրօնը մի քանձնալու, և մէկ կրօնիք մ’ ալ պաշտօնեայ քավը քանակիացնելու ոչ կննչանաթեամբ և ոչ մեռնելու առանցք։ Վերին ժամանակ պատա ըլլալու իրենց կը պահէին։ Այս նոր գիւտա՛ 1789 ին գրաւակներուն է, և անիկայ պաշտօնելու 1866 ին առենա բաններուն։

թեան թարգմանութիւնը, բայց դժու բազդաբար ոչ ոք կարողացաւ կարգաբ Այսպէս հին լաւոդիկեայի վերսց հարեւանցի տեսութիւն մի ընելավ, այն ամսոյն վերջը մենքնեցանք անափի երկուշ շաբթի օր ժամ՝ 8 նաւելով ՚ի նաւա հանգստէն, դարձեալ ալեկոծութեան բունուելով գիշերը, ժամ՝ 6 հասակը փոքր Այլքասանդրիայի գեղեցիկ նաւա հանգիստը : Առաւօտ կանուխ ելանք շոգենաւին ընդարձակ ճեմարանին վերայ, այս կէտիս կարծես թէ բնութիւնը ամէն կողմէն ուրախութիւն և հանգարասութիւն կը լսաւածանաբ, մանաւանդ Խովենտրունի ամպով քաղաքարդեալ բարձրաբերձ լերինքը մեր աշքին գիմաց գեղեցիկ տեսարան մի կը ներկայացնէն, ին իրենց բազմաձիւ և յոգնաւեսակ ծառասունկներով անուշ և զաւարթարար վեփիւուը ոք առաւօտեան պահուն այն լեռներուն վրայէն քաղցր և մեղմ կերպով կը շնչէր, որքան մարդոց որոտին ուրախութիւն և ցնծութիւն կը պատճառէ, զգայուն եւ փորձաւու սրտեր կինան վկայել, ինչպէս որ ես զգացի և նաւին մէջ կրած նեղութիւններու բոլորովին մուցայ: Այս նաւէն ել լորով մոսանք Խովենտրուն քաղաքն . թէպէտ նաւահանգիստը միշերկրական ծալվուն մէջ համբաւաւոր է իրեն վայելուշ դրիւքն, զօր հինք Օրոց Վիւլիկից կամ Վարուոց անուանէին, բայց վերը լսած գովեսաներուս հակառակը կը տեսնուի, վասն զի յամառնային եղանակին գրէթէ բոլորովին օդը կ'ապահունի. սրովհետեւ տեղը ցած, բոլորակը ճախնային և եղեգնուու (առը լըդ), փաղացները անձու կ և խոսորնակ, աղսեղի և գարշահոտ, մինչեւ անձրեւ ժամանակ անկարելի կ'ըլլաց զրոշիլ: Ինակիչք խառն են և սակաւաթիւ, Հայք, Յոյնք, և Տաճիկք: Այս

թութիւնը, քաղաքականութիւն և մարդավարութիւնը տակաւենի իւ բառու երայ տեղւոյն վրայ ձգած չէ: Իներից վաճառականաց փոխանորդները հաս կը նատին, յԱպիսէ և յԱւրոպիոյ հասած ապրանքները դիւ բութեամբ իւրաքանչիւր տեղը փոխադրելու համար, շոգենասաք Եւրոպացւոց այս նաւահանգիստը միշա կը յաճախին:

Թէպէտ քաղաքս կարի անշուք է, ողը ապականեալ և ջուրը միասակար ըլլալով, բայց արդէն սկսած են նորուգել և շինել. ինչպէս Անգլաստունը, վաճառականաց մթերանոյները և իսունութիւնը, չուկաները և գողցները և իջեւանասեղիք: Կինայարկ տուներ օրստօրէ կառուցանելու վրայ են, փողցները և բուրք եղած ձախնային տեղիները մաքրելու հոգ կրտանին բընակչաց կեանքը ապահովելու համար: Անի փայտաշէննաւահատոցս (Խովել) և կանթեղակիր աշտարակ: առաս և համեղ են ձկունքն: Վաս երկու ժամ՝ կենայէն վերջը աճապարեցինք ելլալ, քանի որ տեղնդը և ջերմը մեր օձիքէն բունած չէր: Վասի մէկ ժամ՝ հեռանաւը բարձրաբերձ լիւներուն սատրտուներէն մկանք բարձրանեալ: քանի վերելանք այն գեղեցիկ մաքրուր օդը շնչելով՝ զաւարձութիւնը մեր սրտին մէջ բավանապակեցաւ: Այս զբօսանքով Պէլլան գիւղաքաղաքին կիրճը (պօղալ) հասունք որ անձու կ և ժայռերով պատճան եղանակ և աղիւսակիերա անշուք խրճիթներուն ցախապատ ցուիքները: Այս քարուաւ եւ գուռար ճամփաները հազիւ անցնելով քաղաքը մասանք և տեղւոյն Հայոցի ժամանակ մաքրելու գիւղներին զմեկ յեկեղեցին:

Ինաւասիկ տեղւոյն բնական նկատքակիրը: Պէլլան գիւղաքաղաքը դէմ:

առ դեմ երկու լեռնակներու կողեւ բուն վրայ տարածուած է, մէջ տեղը գոտուած ձորակը զանոնք կ'անջրպետէ, որուն մէջ դուզնուպեայ ծառատունկ ներ կ'երեւին, ունի կարավանատուն (խան), փոքր շուկայ մի, ուր միայն պիտոյք քաղաքին կը վաճառուին, գործարանք կտաւուց եւ այլ նիւթոց, տունք մթին և ցածունք են, փողոցք ակարդար և գժուարին: Այս պակաս սութիւնները ծածկող, մանաւանդ թէ աւելի զգալի և զուարձութիւն պատճառող, բարեհամ և քաղցր ջրոց առուախները են որ լեռանց զանազան խոռոշներէն և քաղաքին գրեթէ բռնը անկիւններէն պանչել կերպով հեղաստոնիկ խսխոջանօք վար իջնալով գեղցիկ և բարետեսիլ գրախաներ եւ գորաստաներ բնակչաց կը պատրաստէն: Այս զգալի և բնական տեսարանները կարծես թէ նոր ճամբորդի մի նոր կեակի կ'ընծայեն. օդը մաքուր և առողջար ըլլալուն, բնակիչք մնորմով ուժեղ առոյգ և զօրաւոր են. որ մի այն Հայք և Տաճիկք են: Հայք 200 տուն են, որոց շատերը թէ նիւթապէս և թէ բարցապէս յամենայնի խեղճ և աղբատ են աակայն բարեպաշտ և լեռմեռանդ ի կրօնս, ունին հիւրասի բութիւն և ազգասիրուի, եկեղեցի մի յանուն սուրբ Վրտուածաննի շնիւալ ի կաթուղիսութեան Տեառն Խիրա կոսի Ալբացւոյ, որպէս կը յայտնէ արձանագրութիւնը. Վրտոյ վանքին վիճակըն է, չորս քահանաներ կը հոփուեն ժողովուրդը, հասարակ ընթերցուածոց միայն տեղեակ: Ակեղեցւոյ գաւիժն է առաջնորդարանն և գպրցն, ուր մանկտին պարապի ի հասարակ ընթերցուածն, Քահանայից մէկուն դասախոսութեամբը + Ժողովուրդք տեղոյն թէակտ և բարեպաշտ, բայց առանց հոգեւոր հովուի և այցելուի

մնալով, հոգեւորապէս միիթարութեան պէտք ունին և կարու են, որով նորէն կ'արծարծի իրենց սրտին մէջ ազդասիրութեան և եղբայրսիրութեան ոգին, և օտար վարդապետութեանց ունինդրութիւն ընելու հակամիութիւնը կ'անհետանայ + ինչպէս որ հոգվիւական համազգի կը զերեր եղ բայց մի միամիտ ժողովրդոց հանգըլուտութիւնը վկդավելով կը ջանայր այն տեղ եկեղեցի մի շնուր, անսնց ամեն կողմէն մարմնաւոր հանգստութիւն ներ խստանալով: Ա երջապէս որբան որ տեղերնին զբանավայր է, իրենք այ այնքան հոգեւոր միիթարութիւններու կարօտ են: Ճերք տեղւոյն չէ այն քան առատ, արտօրէից պակասութենէն երկրագործութիւնը բարձր լեռներուն կողերը և ձորակներուն մէջ հեռուէն կը տեսանուի որ տաժանելի աշխատութեամբ մշակուած է: Ի ինի աստիազող, մրգեղէն աակատ, անուանի ռուպն (պէյշն պէյշն), ունին անտառ ուր փայտից լեզու հասարակաց Հաճակերէն է. բայց Հայք իրենց բնական և մայրենի լեզուաւ կը վարուին, փոքր ինչ աղջատեալ:

Իկ առաւօտ կանուխ նոյնիքերջ, չըրեքշաբթիօր, ժամ 12 եղանք ի Պէյշնէ ուղեկցութեամբ կարաւանի, և միսանք վերտոին բարձրանալ յիշեալ լեռները անուշիկ և քաղցր օդերը վայելեալ, արծաթափայլ կարկածատան ջրերուն ձայները լսելով, ամսերը ողջ ջունող բարձր մայրեաց և այլ տեսակ ծառատունկերը դիտելով, թռչնոց դայրայիլիը որ քաղցր եղանակաւ ներք դաշնակութեամբ կ'երգէին, առաւաս տեան պահուն օդոյն սաստկութիւնը փոքր ի շատէ կը մեղմացնէին. թէւ պէտք ճամբաները անհարթ և ամենապարապ, բայց տեղւոյն գեղեցկութիւնը զանոնք յիշել չէր աար: Այս

Ճանապարհը տեսանք հարիւրաւոր մէջ մէնի պատռական ուղուեր, որոնք բուրդ բեռնաւորեալ Խմէնտէրունի նաւահանգիստը իջեցնելու կը փութաւ յին: Խմարները և այծերը շատ գեր և գեղեցիկ էին: այս լեռներուն և անտառներուն մէջ բուսած զանազան խոտերը և ծաղկիները ուտելավ և ականակիս պաղ լրերը խմելով: Վատ տեսանք քանի մի Վշարի կանայք, որոնք ճամբուն վերայ արոճ կը ծախեին: ասոնք մարմնով ուժեղ և առայգ են, դէմքերնին պայծառ, բարձրահաւասակ, լեզունին հին աղջատեալ թիւր քերէնով կը խօսին: հագուստնին հին տաճկաստանի հագուստն է: երկար շաղիկ և բաճկն (անիւթի): գլուխնին հին արծաթեայ դրամներով և ոսկեցին զարդարանքով եւ յիսնիւ չափ զանազան գյուն թաշկինակներով զարդարուած է, որոյ մեծութեան քանակութիւնը թմբուկի մի չափ կ'ըլլայ: ըստ աւանդութեան ասոնք մեր նախնի թագազարմ Վշակունեաց ցեղէն են: իսկ այժմ կ'անուանին Վշար: կը բոնքով Վահմետական են, ինքեանք մարդադաւ, միշտ Տորոսի լեռներուն գոտիներուն մէջ վրանաւ: կը բնակին:

Վայ առապար տեղերէն իջնաց 4 ժամ աեւելին վերջը ահա ընդարձակ դաշտերը և գեղեցիկ արտօրայք սկսան երեւիլ, այն է Վոռավ գաշար, կ'որեւի նաեւ: Վատիօր քաղաքի մօս եղան լրձակը (անիւթի կտօլ): ուսուի բարեհամ ջրերու առօտակները և վտակները սրբնթաց կերպիւ յիշեալ դաշար կը հոսէն և միտնալով լքակը կը թափին: կան նաեւ երկու գետեր որոնց վրայ կամուրջ ձգուած է, Վարաչէն դարձ նայն լքակը կը թափին: գար նանային եղանակին գետակները աւելի լորդելով գրեթե բոլը դաշտը կ'ընկը կը ոգը ապականելու պատճառ

կ'ըլլայ: Խաշնարանք և անդէորդք իշբենց կինդաննիները սցին դաշտին մէջ կ'արածէին: և այս ամէն տեսակ բը նութեան պարգ և ները վայելելով հաս սանք ժամ 10ին փոքր գիւղ մի Վշար պարին մերմակ աղքիւր անուանեալ, տեղույն ականակիս աղքերէն անսանել առնելով: Վայ ջուրէն որ աղքիւրին սոսորուոը կը լճանայ, երբեմն մեծամեծ ձուկեր կ'որսան տեղացիք: Շնուկիչք գիւղ վիս թիւրքմէն են, կրօնք Վահմետական, լեզու թիւրէին և ժոր պէտին: բնակարանք պրտուէ և եղեգէ հիւ սուած հրւեր են, որոնց մեկուն մէջ գիշեր մի անցնելու բաղդը ունեցանք: Գիւղին մօտ կայ կարաւանատեղի, (խան) ճանապարհորդաց համար, կը տեսնուի նաեւ Լոգիպսոսի փիխորքայ Վեհեմմէտ Լուի վնել տըւած մարտկոցներուն և պատնէշներուն հին խարիսալեալ նշմարանքները, որիւր արշաւանաց ատենները Խոկէնտէրունի նաւահանգիստէն մտնալով կիլլէիսից և Շերից ընդարձակ սահմանները իւր իշխանութեան տակ գրաւած էր:

Վայ գիւղէն առաւաօտ կանուխ ժամ 10ին մելինեցանք, նոյեմբեր 3: բայց ճամբաները աւելի քարտուտ և գուար, այս ճանապարհին վրայ կայ հանքային լիրմուկ (ծծմային), և անտի քարընկէց մի հեռի բաղանիք, ուր լուսցուն ճանապարհորդք և այլք: Հեռուէն կը նշմարուի լճակ մի, կալող կոօլու անուանեալ, ասոր մէջ առատէ միատեսակ օձաձուկն (Եղան պալլէ). զար որսան և Շերիա վարձառեն, կ'երեւին Առուլթան Վուրասոի շնել տուած ճամբաները և կամուրջները գէտպի Պաղպատ ճանապարհորդած ատենը: Ժամ անհարթ ճամբաներ և խորդաքուրտ բլբակներ անցնելէն վերջից, ահա վերասին ընդարձակ և արգաւանդաշնուղ գաշաերը ներկայացան մեր աղքին:

դիմաց , որ տակաւ ին երկրագործք
մաս ՚ի ձեռին վարուցանի զբաղած է-
ին , և արտերէն ոմանք բռուսած , և ո-
մանք իրենց յարգանդը թաղուած սեր-
մերը ՚ի մեռելու թենէ նոր արթննալով
կը ծէն ին բեղմաւորութեան մեծ յշ-
սեր պարգեւելով : Այս բարեբեր դաշ-
տերուն զաւարձալի տեսարանը արդա-
րեւ մարդոց սիրով կըգրաւէին , որ
ընդհանրապէս մշակուած և հերկու-
ած են , և երկրագործ հարիւրաւոր
և բիւրաւոր արդեանց կըսպասեն մազ-
թերզվ յերկնից առատութիւն յորդ-
անձրեւաց : Այս աստուածային ծրիա-
տուր պարգեւներէն գոհ ըլլալով ան-
ցաք ինձիրվ անու անեալ գիւղէն , ո-
րուն հնութեանց աւերակները յայտ-
նապէս հեռաւէն կ'երեւէին . աստի
փոքր ինչ եւս յառաջնալով ժամ 6
հատոնք ՚ի գիւղն թիւրմէնն , որս բը-
նակիչք արաբացի և լեզունին արաբե-
րէն , կրօնք մահմետական , տուներնին
քարակերտ և կաւեղէն , գիւղացիի
մի վայելու մորբութիւն ունին , ճամ-
բարդները հիւրզնկալիլու իրենց շա-
հուն համար յօժար են , ինչպէս որ
մեզի ալ արապին մեկը հիւրզնկալեց .
իրենց գէնին վերաց խիստ ջերմ են :

Յստի գիշերը ժամ 9 ելլելով ամե-
նադժուար և քարուա ճամբաները գի-
շեր ժամանակ անցոծ ատենիի՞ բու-
ւական նեղութիւն պատճառեց ճամ-
բարդաց : Աշուլցոր իւր քաղցր ժափո-
ներով արեգակին ճառագայթները հո-
րիվոնէն արծակելով մեր վրայ տարա-
ծելու յայսը Անրից քաղցրը մտնալու
հետ ՚ի միասին կ'առեւտէր , բայց զբժ-
քաղդաբար մէգն առ մառախաւը որ
չորս կողմը պատած էր , և մեզմ կեր
պով անձրեւէին ալ՝ այն բարիները
մեզմէ կը խուսափեցնէին . ուստի հե-
ռուէն անկարելի էր բան մի նշան-
քել և ողնայ իւր խոստութիւր մարդիկ .

ները գունաթափ լնելով կը գոլացր-
նէր : Այս եղանակաւ մօտեցանք Հա-
յէպ քաղաքին . օդը բացուեցու . շը-
ջապատը եղած շքեղ պարտէ վները և
ծառ ատունկները երեւ.ալ սկսան . ար-
դէն սպասեներուն և թոշնց ձայներ
կը լուռէր , և Անրից հին աւուրց բա-
զարքն ալ իբրեւ թագուհի աննոց մէջ
իւր փայելու զիրքով բլըսակներու . վե-
րաց կը պանծաց : Այսպէս քաղաքին ար-
տագին աեւպը նշմուրելով ներս մտանք
՚Այս մքեր 4 , ժամ 6 ՚ի ցերեկի և ի-
շեւանեցանք ՚ի հոգեւատնն Արբաց Շ-
թուուն Կրուտազէմի Արբաց Յակով
բեանց վանուց :

(Ը արտահայելք :)

Ի գերեզման իջեր թագաւոր ամման
Հարաբեկ :

Ինդ երաշխէպս անձ քաղմագէմ ,
Եւ ընդ հաստոցը աղունս զըմիսեմ ,
Եկն ընդ ճակատ քիրարն տարժան ,
Այսք բխեցին կայակիք արեան :

Եւ գեռ ՚ի խնդիք
Ցաւոց վշտակիթ :

Յառաջէր Տէր երկրի , երկնից տ
Մինչ յանսրդ խաչ զմորմին անբիծ ,
Ալւիրական սուրբ պատարագ ,
Ետ մարդկութեան փրկանց սակ :

Այլ եւ ՚ի խաչին
Անձկայր վիշտ սրտին :

Հիմ զ աղդսթ պատէ խաւար ,
Զքնութիւն մութ միգատարր ,
Եւ անկանի թառ.ալ թուխ ամբ ,
Տըւընջնին շողով զակամբ :

Կուսին գեղաւոր
Ծրջի ՚ի բոսոր :

Առ լուռ փայտին Յառաւածակիր +
Հեծեն կանայք կականալիք ,
Արտասուաթոր գառնան ՚ի վեր ,
Մերուբէք տիսուր . — զի մեռաւ Տէր :

Այլ չէսրբ ողջոյն
Զքամակ սիրոյն և